

تریون‌های عمومی از کسانی که حرف‌های بی حساب می‌زنند گرفته شود

۲ صفحه

تورر
مستشاران ایرانی
به دلیل شکست‌های اسرائیل است

۱ صفحه

مردم سالاری

حاکمیت حق مردم است

عبد سعید قطر
بر واردشدگان به ضیافت الهی مبارک باد

سه‌شنبه ۲۱ فروردین ۱۴۰۳ - ۲۹ رمضان ۱۴۴۵ - ۹ آوریل ۲۰۲۴ - سال بیست و سوم - شماره ۳۲۳۵ - ۱۲ صفحه - ۱۰۰۰۰ تومان

وزیر امور خارجه ایران از مسقط به دمشق رفت

دیپلماسی از کانال میانجی تا خط مقدم

۱۰ صفحه

اژدهای در نشست هم‌اندیشی با جمعی از مدیران و فعالان رسانه‌ای:

با نقد خیر خواهانه نواقص را برطرف سازید

۲ صفحه

عکس: علی شیرین‌بند - میزان

تیم اقتصادی دولت تغییر کند

گروه سیاسی: نمایندگان مجلس شورای اسلامی در نشست علنی روز دوشنبه در تذکراتی به وضعیت بازار ارز و سکه به شدت انتقاد کردند. جلسه علنی مجلس شورای اسلامی به ریاست محمد باقر قالیباف برگزار شد و بررسی گزارش کمیسیون قضایی و حقوقی درباره اصلاح قانون مجازات قاچاق اسلحه و مهمات و دارندگان سلاح و مهمات غیرمجاز در دستور کار نمایندگان...

۲ صفحه

سفر ۱۸ میلیون مسافر نوروزی با ناوگان عمومی

گروه اقتصادی - شهرام صدوقی: معاون حمل و نقل وزیر راه و شهرسازی از سفر بیش از ۱۸ میلیون نفر در تعطیلات نوروز به وسیله ناوگان عمومی خبر داد. سید کمال‌هادیان‌فر، معاون حمل و نقل وزیر راه و شهرسازی در نشست خبری روزگشته خود با موضوع اقدامات و عملکرد وزارت راه و شهرسازی در حوزه سفرهای نوروزی که با حضور معاونان حمل و نقل وزیر راه و شهرسازی...

۶ صفحه

فشار داخلی به نتانیاهو برای تبادل اسرا

گروه بین‌الملل - مهدی یزدی: منابع خبری رژیم صهیونیستی گزارش دادند که جناح اپوزیسیون این رژیم خواستار جلسه اضطراری کنست (پارلمان) برای بررسی جنگ علیه نوار غزه و خطر جنگ با ایران شده است. شبکه ۱۲ رژیم صهیونیستی اعلام کرد که جناح اپوزیسیون رژیم صهیونیستی خواستار برگزاری جلسه اضطراری کنست برای بررسی مساله جنگ علیه غزه و معتقد کردن قرارداد...

۱۱ صفحه

سر مقاله

جناب پنهان؛ تبیین مخرب شما به کجا می‌رود؟

سجاد عابدی

است که نه تنها شیعیان امام علی علیه‌السلام بلکه دشمنان آن حضرت بر حقانیت مولای متقیان و پیروی از روش پیامبر(ص) اعتراف داشته و بر خلاف آنچه که جناب پنهان گفته‌اند، ظهور ولایت و خلافت امیرالمؤمنین پس از سال‌ها گذشت از رحلت پیامبر اکرم(ص) جامعه را امیدوار و محبان و پیروان امیرالمؤمنین رو به فزونی و گسترش گذاشت و مسلمانان را امیدوار و به یاد ایام و دوران حیات پیامبر اکرم انداخت و اتفاقاً دشمنی دشمنان، همین پیروی امیرالمؤمنین از قرآن و سنت پیامبر اعظم(ص) بود نه اموری مانند آنچه که ایشان از زبان خودشان یا تحلیل تفکر مخالفین امام علی علیه‌السلام به عنوان تلخ گوشت!! بیان کرده‌اند. از نوف یکای نقل شده است که شیعی حضرت امیرالمؤمنین امام علی علیه‌السلام را دیدم که از بستر برخاست و به ستارگان نگرست و مرا فرمودند: «بَا نَوْفٍ اَوْ اَقْدَ اَنْتَ اَمْ رَامِسِقٌ؟ فَقُلْتُ بَلْ رَامِقٌ اِنَا امِيرُ الْمُؤْمِنِينَ. ا. قَالَ: يَا نَوْفُ طَوْبِي لِلَّذَاهِدِينَ فِي الدُّنْيَا، الرَّافِعِينَ فِي الْاٰخِرَةِ، اَوْلَيْكَ قَوْمٌ اَتَّخَذُوا الْاَرْضَ بَسَاطًا وَ تَرَاتِبًا فَرَأَسُوا وَا مَاهَا طَيِّبًا وَ الْقُرْآنَ شَعْرًا لَيْلِي، فَقَالَ اِنَّهَا لَسَاعَةٌ لَا يَدْعُو فِيهَا عَبْدٌ اِلَّا اسْتَجِيبَ لَهُ، اِلَّا اَنْ يَكُونَ عَشْرًا اَوْ عَرِيفًا اَوْ شَرِطِيًّا اَوْ صَاحِبَ عِرْطِيَّةٍ وَ هِيَ الطَّنْبُورُ اَوْ صَاحِبَ اَكْبُوْبَةٍ اَوْ كُوْبَةٍ وَ هِيَ الطَّنْبُورُ، اِي نَوْف، خَوَابِ هَسْتِي يَا بِيْدَار؟ گفتم: يا اميرالمؤمنين، بيدارم؛ فرمودند: اي نوف، خوشا به حال کسانی که از دنیا بریده‌اند(آسمانی شدند) و به آخرت روی آورده اند. ایشان مردمانی هستند که زمین را فرش خود کرده‌اند و خاکش را بستر و آیش را عطر خوشبوی خود. درون خود را به قرآن آراسته اند و برون را به دعا. آنچه که جناب پنهان و دیگر افرادی که گاه

اینگونه از شیوه سخن معادل تعبیر هتاکانه دشمنان در طول تاریخ اسلام می‌باشد که از سوی خودی‌ها و در رسانه فراگیر اتفاق می‌افتد و طبیعی است که بازتاب آن، تکمیل پازل‌هایی است که منجر به آغاز جریان‌هایی شود که تقدس‌زایی از حریم معصومین صلوات الله و سلامه عليهم رویه‌ای عادی به خود بگیرد و نقطه شروعی برای هتاک‌هایی شود که ابتدایش ترویج ناخواسته تضعیف عقائد و ادامه‌ش - که دیگر در اختیار مسا نخواهد بود - تخریب عقائد خواهد شد، این نکته نیز بدیهی است که سرآغاز جریان‌های ضد دین از صدر اسلام تا کنون از موج کوچکی شروع و به سرعت تبدیل به فرهنگی می‌شود که سال‌ها معصومین علیهم‌السلام و اصحاب و مؤمنین واقعی تا امروز با آن مبارزه و در این راه هزینه داده‌اند. تاریخ ظهور و تثبیت دین مبین اسلام، آنقدر آشکار می‌باشد که علل مدت رسالت پیامبر اکرم، اخلاق کریم و جاذبه ویژگی‌های فردی نبی و رحمت را معلوم می‌کند و نیز علل و چگونگی جاذبه و دافعه امیرالمؤمنین را به صراحت بیان می‌کند! اینها امری

خبر ویژه

نصرالله تاکید کرد

تورر مستشاران ایرانی، به دلیل شکست‌های اسرائیل است

مستشاران ایرانی و نیروهای مقاومت منطقه حاضر لبنان به سال ۱۹۸۲ و بعد از حمله اسرائیل به لبنان باز می‌گردد. امام خمینی(ره) در قید حیات بود و جنگ تحمیلی علیه ایران در آن زمان تمام نشده بود و مردان سپاه در جبهه‌ها حضور داشتند و به دلیل حمله به لبنان و سوریه آمدند تا در مقابله با اشغالگران به ما کمک کنند. نیروهای ایرانی به الزبدانی در سوریه آمدند اما بعد از ارزیابی اوضاع مقرر شد که مجموعه‌ای از افسران و کادری‌های سپاه پاسداران باقی بمانند تا مقاومت مردمی را فعال کنند و حمایت آموزشی و لجستیکی کنند. وی گفت: افسران و کادری‌های سپاه به منطقه جنتا در لبنان آمدند و اولین یادگان آموزشی را برپا کردند. در تحولات سوریه در سال ۲۰۱۱ نیز سوریه است که اسرائیل در آن دست داشت.»

یادداشت

اشتباه ادراکی درباره تفاوت استراتژیک و انفعال استراتژیک

علی مفتاح

فایشیستی آپارتاید و برتری جویی قومی و نژادی است. حالا چه فرقی می‌کند که این موجودیت اشغالگر و اعضای آن که همه صهیونیست‌ها را شامل می‌شود با رای گیری اداره شود و یا با دیکتاتوری؟! اصلاً مگر فرقی می‌کند که اعضای یک گروه مافیایی سردمداران خود را با رای گیری و یا با زور انتخاب کنند؟! هیچ تفاوتی ندارد که یک صهیونیست از حزب دست راستی باشد و یا طرفدار حزب دست چپی باشد. دزد مارکیست و دزد لیبرال هر دو دزد هستند! به قول یک یهودی که در همایشی برای فلسطین صحبت می‌کرد تنها موضوع در اینجا به مسئله درصد بر می‌گردد. یک صهیونیست شاید صد در صد به «حق» یهودیان نسبت به اموال و سرزمین فلسطینیان معتقد است و دیگری هشتاد درصد و یکی هم بیست درصد! آنچه باید در یاد داشت این است که صهیونیست چپ و راست یا لیکود و یش آتید و غیره همه صهیونیست هستند! **صبر استراتژیک** **یا انفعال استراتژیک؟** صبر استراتژیک یک چیز است و انفعال استراتژیک یک چیز دیگری است! یک با بعد از انقلاب اسلامی در سفارت ایالات متحده گروگانگیری اتفاق افتاد و تا به امروز تقریباً تمام سیاست‌های ایالات متحده علیه کشورمان بر پایه آن اتفاق می‌چرخد. در آن اتفاق هر اندازه هم که مشکل‌دار و بحث بلندپایه ترین مقامات کشوری خوشبخت‌ناری نشان داد؟ نه تنها این حمله به خاک جمهوری اسلامی ایران انجام شده بلکه تلفات جانی داشته است. این تلفات جانی هم مقامات دولتی به همراه کادر دیپلماتیک بودند که در حال انجام نمایندگی بودند و مصونیت دیپلماتیک داشتند. مضاف اینکه این حمله به خاک سوریه هم بوده است و در خاک سوریه باعث تلفات جانی شده است. این همه خط قرمز را نمی‌توان به یکجا و بدون تنبیه عبور کرد! اگر جمهوری اسلامی ایران قادر به محافظت از نمایندگان کشوری خود نیست پس تکلیف مردم عادی چه می‌شود؟ این سوالاتی است که به ذهن هر شهروند ایرانی خطور می‌کند. آیا نباید از آن افرادی که از انفعال استراتژیک حمایت می‌کنند پرسید که اگر قرار بر دل بستن به جامعه بین‌الملل و جهانی بود که مصونیت دیپلماتیک می‌توانست از وحشی‌گری رژیم صهیونیستی جلوگیری کند. اصلاً چرا از ایسن صحبت نمی‌کنیم که چگونه می‌توان از فرصت استفاده کرد و با هوشیاری از اجماع اسلامی - عربی و غیر عربی در حمایت از فلسطین استفاده کرد؟ اجماعی که باعث شده کشوری چون مصر که مقدار زیادی از درآمد خود را بخاطر جانفشانی‌های یمنی‌ها در کانال سوئز از داده مجبور به سکوت شود؟

ادامه در صفحه ۱۰

یا اینکه می‌خواهیم از اجماع جهانی به معنی global صحبت کنیم که شکلی غیر دولتی می‌گیرد؟ مثال اردن را در نظر بگیریم؛ در حالی که دولت اردن کاملاً همسو با رژیم صهیونیستی است. شاید دولت‌های این کشورها چندان با رژیم صهیونیستی مخالف نباشند و یا حتی با آن همسو هم باشند اما نمی‌توان حمایت درصد قابل توجهی از مردم این کشورها از فلسطین را کتمان کرد. اما یک «جامعه جهانی» دیگر هم وجود دارد و آن جامعه‌ای است که هر کشور و حتی هر فرد صحبت کننده در جهت مقصود خود از آن استفاده می‌کند. در اینجا است که مشکل ترجمه جهانی به میان می‌آید. وقتی که شبکه، روزنامه و یا دولتی غربی از اصطلاح جامعه جهانی استفاده می‌کند آیا در مقصود خود کشورهای غیر غربی و یا حتی مردمان غیر غربی را هم شامل می‌کند؟ حمله روسیه به اوکراین را در نظر بگیریم! در حالی که بسیاری از دول و ملل غربی از انزوای روسیه از طرف جامعه بین‌الملل و جامعه جهانی صحبت می‌کنند و می‌کردند، تنها نگاه بین‌الملل هم بر اساس اصول ملت-دولت بنا شده که اصلی غربی است (در مقاله‌ای در دیپلماسی ایرانی با عنوان «چگونه می‌توان توطئه جروزالم پست را ناکام گذاشت؟» به این موضوع پرداخته شده است). این نظام که بعد از پایان جنگ جهانی دوم به اوج شهرت خود رسید جایی برای قیایل، طوایف، و ادیان باقی نمی‌گذارد و مخالف تکثرگرایی هویتی است که گنجینه بسری به حساب می‌آید. تکلیف مهاجران فلسطینی در اردن چه می‌شود؟ سازمان‌های غیر دولتی کجای این نظام قرار می‌گیرند؟ شرکت‌های چند ملیتی کدام بخش از آن هستند؟ چگونه می‌توان با تهدیدهایی چون تغییرات آب و هوایی و یا تروریسم در نظامی مقابله کرد که ادعا می‌کند مشکلات باید در داخل مرزها و یا با همکاری دولت-ملت‌ها حل شوند، آن هم دولت-ملت‌هایی که بعضاً خود یا از این تهدیدها استفاده می‌کنند و یا اینکه نسبت به آن بی تفاوت هستند.

اما به نظر می‌رسد که منظور بسیاری از مطالب در داخل کشورمان «جامعه بین‌الملل» یعنی international community نیست بلکه مقصود آن‌ها واقعا همان اصطلاح «جامعه جهانی» یعنی global community است. این اصطلاح استفاده دو اصطلاح در مطالب فارسی نه تنها باعث اشتباه مفهومی بلکه باعث اشتباه ادراکی می‌شود. برای مثال وقتی که از «جامع جهانی» علیه رژیم صهیونیستی صحبت می‌کنیم دقیقاً منظورمان چیست؟! آیا منظورمان از آن همان اجماع بین‌الملل، یعنی اجماع میان ملت-دولت‌ها و به معنای international است؟

این مقاله به هیچ عنوان قصد بررسی ابعاد رفتاری رژیم صهیونیستی و پاسخ ایران به آن را ندارد. قطعاً نظامیان جانفشان و جان بر کف کشورمان بهتر از هر کسی به این مسائل واقف هستند. آنچه ایسن مقاله قصد انجام آن را دارد بررسی برخی گزاره‌های متعارف در ایران نسبت به رژیم صهیونیستی است. گزاره‌هایی که گویا بیشتر از همه نتیجه و تاثیر گرفته از مطالبی هستند که به شکل مستقیم و بعضاً بدون هیچ تحلیل متعاقب از نشریات غربی و به طور خاص نشریات انگلیسی زبان ترجمه می‌شوند و گفتمان سیاست خارجی در داخل کشورمان را شکل می‌دهند. با مقایسه بسیاری از مطالب داخل کشورمان با مطالب روزنامه‌ها و وبسایت‌های انگلیسی زبان می‌توان به خوبی متوجه شد که در مواقعی استقلال فکری در داخل جامعه به همان اندازه در معرض تهدید است که استقلال سیاسی و اقتصادی کشورمان مورد تهدید واقع می‌شود.

جامعه جهانی

اصولاً صحبت از جامعه جهانی مشکل‌دار است. مشکل اول این است که اصلاً خود این واژه در فارسی اشتباهی ترجمه شده است! آنچه آن را «جامعه جهانی» می‌خوانیم ترجمه اصطلاح international community است که ترجمه صحیح آن «جامعه بین‌الملل» است، و این جامعه بین‌الملل هم بر اساس اصول ملت-دولت بنا شده که اصلی غربی است (در مقاله‌ای در دیپلماسی ایرانی با عنوان «چگونه می‌توان توطئه جروزالم پست را ناکام گذاشت؟» به این موضوع پرداخته شده است). این نظام که بعد از پایان جنگ جهانی دوم به اوج شهرت خود رسید جایی برای قیایل، طوایف، و ادیان باقی نمی‌گذارد و مخالف تکثرگرایی هویتی است که گنجینه بسری به حساب می‌آید. تکلیف مهاجران فلسطینی در اردن چه می‌شود؟ سازمان‌های غیر دولتی کجای این نظام قرار می‌گیرند؟ شرکت‌های چند ملیتی کدام بخش از آن هستند؟ چگونه می‌توان با تهدیدهایی چون تغییرات آب و هوایی و یا تروریسم در نظامی مقابله کرد که ادعا می‌کند مشکلات باید در داخل مرزها و یا با همکاری دولت-ملت‌ها حل شوند، آن هم دولت-ملت‌هایی که بعضاً خود یا از این تهدیدها استفاده می‌کنند و یا اینکه نسبت به آن بی تفاوت هستند.

اما به نظر می‌رسد که منظور بسیاری از مطالب در داخل کشورمان «جامعه بین‌الملل» یعنی international community نیست بلکه مقصود آن‌ها واقعا همان اصطلاح «جامعه جهانی» یعنی global community است. این اصطلاح استفاده دو اصطلاح در مطالب فارسی نه تنها باعث اشتباه مفهومی بلکه باعث اشتباه ادراکی می‌شود. برای مثال وقتی که از «جامع جهانی» علیه رژیم صهیونیستی صحبت می‌کنیم دقیقاً منظورمان چیست؟! آیا منظورمان از آن همان اجماع بین‌الملل، یعنی اجماع میان ملت-دولت‌ها و به معنای international است؟